

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Korosteliiov Artiom xxx, născut la xxx, originar și domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2018 - 07.12.2018;

Instanță de apel: 25.03.2019 - 17.06.2019;

Instanță de recurs: 11.03.2020 - 16.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2018, Korosteliiov Artiom a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.237 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Korosteliiov Artiom a fost învinuit precum că pe parcursul anului 2014, acționând intenționat, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Croitoru Vitalii, urmărind scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false și extragerii mijloacelor bănești de pe conturile bancare prin intermediul cardurilor date, ce aparțin altor persoane, contrar prevederilor Legii nr. 1069- XIV din 22.06.2000 „Cu privire la informatică” și Regulamentului Băncii Naționale a Moldovei „Cu privire la cardurile bancare”, a transmis mai multe carduri bancare false lui Croitoru Vitalii, care la rândul său le-a pus în circulație personal, cât și prin intermediul altor persoane, pentru extragerea banilor de pe conturile bancare ale terțelor persoane, sub pretextul procurării bunurilor și serviciilor, a introdus în terminalele bancare ale Băncii Comerciale „Moldindkonbank” S.A. și Băncii Comerciale „Victoriabank” S.A. cardurile bancare false, inclusiv și cet. Dicu Victor, Lefter Radu, Croitoru Vitalii, Orlovski Vlad, precum și alte persoane neidentificate, după cum urmează: - Cardul bancar fals cu nr. 4147202116924455 a fost introdus în

terminalul bancar BC „Victoriabank” SA, la 14 iulie 2014, ora 14:13, în incinta „Andys Pizza” de pe str. Gh. Asachi, 54, mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 189,15 lei în terminalul bancar BC „Victoriabank” SA; Cardul bancar fals cu nr. 43425774006475621 a fost introdus în terminalele bancare ale BC „Victoriabank” SA, la 09 august 2014, ora 02:13 la stația „Lukoil Peco 86” din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 2 310 lei; Cardul bancar fals cu nr. 4342574995777540 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA, la 25 iulie 2014, la ora 15:18, la secția nr. 39 de ceasuri din magazinul „Unic”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 8, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 400 lei; Cardul bancar fals cu nr. 4342574998606563 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA la 25 iulie 2014, între ora 01:35-01:39, la stația „Lukoil Peco 86” din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 300 lei; în terminalul bancar al BC „Moldinconbank” SA la 26 iulie 2014, între ora 21:36-21:53, la stația, ”Rompetrol Peco 3” din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 000 lei; Cardul bancar fals cu nr.4388540013931638 a fost introdus în terminalul bancar al BC „Victoriabank” SA, la 16 iulie 2014, la ora 16:57 și 18:21, la secția nr.43 calculatoare din magazinul „Unic”, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 8, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma 1 050 lei; în terminalul bancar al BC „Victoriabank” SA la 17.07.2014, între ora 19:37-22:27, la cafeneaua „Kebabas” din mun. Chișinău, str. Pușkin, 28/3, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 129 lei; Cardul bancar fals cu nr. 4744890018000304 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA, la 23 iulie 2014, ora 17:06, la secția nr.39 ceasuri din magazinul „Unic”, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 8, din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 1 000 lei; în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA la 24 iulie 2014, la ora 03:12 și 03:13, la stația „Lukoil SAC- 17G”, mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 330 lei.

Prin punerea în circulație a cardurilor bancare false, Croitoru Vitalii, Dicu Victor, Lefter Radu și Orlovschi Vlad ilegal au sustras mijloace bănești în sumă totală de 14 708,15 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Trifan Efim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, instanța de fond a admis în calitate de probe la adoptarea sentinței, declarațiile martorului Gherasimenco Sergiu, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că: îl cunoaște pe Croitoru Vitalie și a făcut cunoștință pe când acesta avea spălătorie auto. Aceasta s-a petrecut aproximativ 5-6 ani în urmă. Croitoru Vitalie fiind dator cu o sumă de bani, de câte ori îl apela să-i restituie banii îi spunea să se apropie la el la spălătorie pentru a-i întoarce datoria. O dată i-a spus că nu are bani să îi dea dar i-a transmis 2 carduri. Aceasta s-a petrecut aproximativ 4 ani în urmă. Nu este sigur câte carduri iau fost transmise unu sau două. Cardurile au fost înmânate pentru a-și alimenta mașina cu motorină. A făcut operațiuni cu cârdul la stația Peco Lukoil, sos. Hâncești, însă achitarea nu s-a realizat deoarece operatorul i-a comunicat că nu sunt bani în cont. Nu cunoaște care era destinația cardului, Croitoru i-a spus doar că poate să îi dea cârdul ca să se alimenteze. Codul PIN nu i l-a dat. Nu l-a întrebat pe Croitoru Vitalie de unde are cardul. A

mai comunicat că, nu este sigur că cunoaște persoana, care a înmănat cardurile lui Croitoru Vitalie, deoarece s-a petrecut aproximativ 4 ani în urmă, în regiunea podului de la „Telecentru”. Persoana care i-a transmis lui Croitoru Vitalie cârdul era un domn de statura sa, și care a venit cu un automobil de marca BMW de culoare sură. Persoana respectivă seamănă cu Korosteliiov.

La fel, procesul-verbal de confruntare dintre Croitoru Vitalie și Korosteliiov Artiom, din 04 iulie 2017, în cadrul căruia Croitoru Vitalie a declarat că Korosteliiov Artiom, i-a transmis acestuia circa 20 de carduri bancare care urmau a fi puse în circulație, iar banii dobândiți urmau a fi împărțiți în jumate de către aceștia. Korosteliiov Artiom, însă a negat declarațiile date de Croitoru Vitalie; procesul-verbal de ridicare, din 08 septembrie 2014, prin care au fost ridicate înregistrările video de la stația de alimentare cu produse petroliere „Lukoil PECO 86” situat în mun. Chișinău, șos. Hâncești 94, din 14.07.2014 orele 03.00 - 03.50, 15 iulie 2014 orele 01.00 - 02.40, 25 iulie 2014 orele 01.20 - 02.00, 27 iulie 2014 orele - 04.10, 09 august 2014, orele 02.00 - 02.30 și 10 august 2014 orele - 23.00 și copiile rapoartelor pentru credit client din 24/25 iulie 2014 și 08/09 august 2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 12 octombrie 2014, prin care au fost examinate înregistrările video de la stația de alimentare cu produse petroliere „Lukoil PECO 86” situat în mun. Chișinău, șos. Hâncești 94 și copiile rapoartelor pentru credit client din 24/25 iulie 2014 și 08/09 august 2014, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 08.09.2014; procesul-verbal de percheziție din 13 mai 2015, în urma percheziției efectuată la domiciliul lui Croitoru Vitalie a fost depistat și ridicat un cârd de plastic cu bandă magnetică „Victoriabank” Visa Electron, cu nr. 4389 3041 5027 eliberat pe numele cet. Pascal Cristina; procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 august 2015, potrivit căruia au fost supuse examinării lista tranzacțiilor frauduloase săvârșite la punctele comerciale ale centrului de procesare BC „Victoriabank” SA, extrasul din sistemul de raportare a fraudelor VISA, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 17 august 2015, precum și, lista tranzacțiilor frauduloase săvârșite la punctele comerciale ale centrului de procesare BC „Victoriabank” SA, extras din sistemul de raportare a fraudelor VISA, recunoscute prin ordonanța din 17 august 2015 ca mijloace materiale de probă.

Prin urmare, instanța a reiterat că, o sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite și cercetate în instanța de judecată cu respectarea cerințelor art.71 Cod de procedură penală.

A indicat că confruntarea între Croitoru Vitalii și Korosteliiov Artiom a avut loc la data de 04.07.2017, la care primul deja era condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14.12.2015, pentru infracțiunea prevăzută de art.237 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului Croitoru Vitalie, depuse în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată potrivit căroră, în vara anului 2014, el s-a întâlnit cu un cunoscut de-al său pe nume Artiom Korosteliiov. În discuție cu Artiom, acesta i-a spus că are mai multe carduri bancare care le-a primit de la niște prieteni din Mexic și America, iar pe ele sînt bani. Tot Artiom i-a comunicat că el și un prieten de-al său pe nume Nicolai, au rechizitele bancare a mai multor carduri, iar ei mai apoi le înscriu pe alte cartele, ulterior folosindu-le de mai multe ori, fără de-a avea careva probleme și că

băncile din America nu caută banii respectivi. Familia lui Nicolai nu o cunoaște, știe doar că împreună cu Artiom erau membri ai organizației de tineret a partidului comunist din Republica Moldova. Cine anume din ei și care era modalitatea de înscriere a cartelelor bancare nu cunoaște. Astfel, Artiom din voință proprie, i-a dat în total aproximativ 20 de carduri, ulterior după ce le folosea, i le întorcea lui Artiom, iar ultimul înscria alte date bancare pe ele și i le dădea înapoi. El a transmis unele carduri cunoștințelor sale pentru efectuarea achitărilor. După ce se foloseau de cardurile bancare, aceștia i le întorceau lui, iar el la rândul său le întorcea lui Artiom Korosteliiov. Doar un singur card rămase la el, cel care a fost depistat în urma percheziției domiciliului, care era eliberat pe numele unei doamne cu numele Pascal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, apelul declarat de procuror a fost admis, sentința a fost casată total, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Korosteliiov Artiom a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.237 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

4.1. Verificând probele administrate pe cauza penală dată prin prisma prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că, Korosteliiov Artiom, pe parcursul anului 2014, acționând intenționat, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Croitoru Vitalii, urmărind scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false și extragerii mijloacelor bănești de pe conturile bancare prin intermediul cardurilor date, ce aparțin altor persoane, contrar prevederilor Legii nr. 1069-XIV din 22.06.2000 „Cu privire la informatică” și Regulamentului Băncii Naționale a Moldovei „Cu privire la cardurile bancare”, a transmis mai multe carduri bancare false lui Croitoru Vitalii, care la rândul său le-a pus în circulație personal, cât și prin intermediul altor persoane, pentru extragerea banilor de pe conturile bancare ale terțelor persoane, sub pretextul procurării bunurilor și serviciilor, a introdus în terminalele bancare ale Băncii Comerciale „Moldindkonbank” S.A. și Băncii Comerciale „Victoriabank” S.A. cardurile bancare false, inclusiv și cet. Dicu Victor, Lefter Radu, Croitoru Vitalii, Orlovski Vlad, precum și alte persoane neidentificate, după cum urmează:

- cardul bancar fals cu nr.4147202116924455 a fost introdus în terminalul bancar BC „Victoriabank” SA, la 14 iulie 2014, ora 14:13, în incinta „Andys Pizza” de pe str. Gh. Asachi 54 mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 189,15 lei în terminalul bancar BC „Victoriabank” SA;

- cardul bancar fals cu nr.43425774006475621 a fost introdus în terminalele bancare ale BC „Victoriabank” SA, la 09 august 2014, ora 02:13 la stația „Lukoil Peco 86” din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 2 310 lei;

- cardul bancar fals cu nr.4342574995777540 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA, la 25 iulie 2014, la ora 15:18, la secția nr. 39 de ceasuri din magazinul „Unic”, amplasat în mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 8, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 400 lei;

- cardul bancar fals cu nr. 4342574998606563 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA la 25 iulie 2014, între ora 01:35-01:39, la stația „Lukoil Peco 86” din

mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 300 lei; în terminalul bancar al BC „Moldinconbank” SA la 26 iulie 2014, între ora 21:36-21:53, la stația, ”Rompetrol Peco 3” din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 3 000 lei;

- cardul bancar fals cu nr.4388540013931638 a fost introdus în terminalul bancar al BC „Victoriabank” SA, la 16 iulie 2014, la ora 16:57 și 18:21, la secția nr.43 calculatoare din magazinul „Unic”, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 8, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma 1 050 lei; în terminalul bancar al BC „Victoriabank” SA la 17.07.2014, între ora 19:37-22:27, la cafeneaua „Kebabas” din mun. Chișinău str. Pușkin, 28/3, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 129 lei;

- cardul bancar fals cu nr.4744890018000304 a fost introdus în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA, la 23 iulie 2014, ora 17:06, la secția nr. 39 ceasuri din magazinul „Unic”, mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 8, din mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 1 000 lei; în terminalul bancar a BC „Victoriabank” SA la 24 iulie 2014, la ora 03:12 și 03:13, la stația „Lukoil SAC- 17G”, mun. Chișinău, unde s-a achitat pentru bunuri cu suma de 330 lei.

Prin punerea în circulație a cardurilor bancare false, Croitoru Vitalii, Dicu Victor, Lefter Radu și Orlovschi Vlad ilegal au sustras mijloace bănești în sumă totală de 14 708,15 lei.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina acestuia rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv

În pofida faptului că, inculpatul Korosteliiov Artiom nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel și anume: declarațiilor martorilor Gherasimenco Sergiu; Croitoru Vitalii și prin probele scrise ale cauzei penale, precum sunt procesul-verbal de confruntare dintre Croitoru Vitalii și Korosteliiov Artiom, din 04 iulie 2017, în cadrul căruia Croitoru a declarat că Korosteliiov i-a transmis acestuia circa 20 de carduri bancare care urmau a fi puse în circulație, iar banii dobândiți urmau a fi împărțiți în jumate de către aceștia. Korosteliiov Artiom, însă a negat declarațiile date de Croitoru (f.d.158, vol. I); procesul-verbal de ridicare, din 08 septembrie 2014, prin care au fost ridicate înregistrările video de la stația de alimentare cu produse petroliere „Lukoil PECO 86” situat în mun. Chișinău șos. Hâncești 94, din 14.07.2014 ora 03.00 - 03.50; 15 iulie 2014 ora 01.00 - 02.40; 25 iulie 2014 ora 01.20 - 02.00; 27 iulie 2014 ora - 04.10; 09 august 2014 ora 02.00 - 02.30 și 10 august 2014 ora - 23.00 și copiile rapoartelor pentru credit client din 24/25 iulie 2014 și 08/09 august 2014. (f.d.38-41, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 12 octombrie 2014, prin care au fost examinate înregistrările video de la stația de alimentare cu produse petroliere „Lukoil PECO 86” situat în mun. Chișinău șos. Hâncești 94 și copiile rapoartelor pentru credit client din 24/25 iulie 2014 și 08/09 august 2014, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 08.09.2014 (f.d.42-43, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 13 mai 2015, în urma percheziției efectuată la domiciliul cet. Croitoru Vitalii a fost depistat și ridicat un card de plastic cu bandă magnetică

„Victoriabank” Visa Electron, cu nr. 4389 3041 5027 7860 eliberat pe numele cet. Pascal Cristina (f.d.62-64, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 august 2015, potrivit căruia au fost supuse examinării lista tranzacțiilor frauduloase săvârșite la punctele comerciale ale centrului de procesare BC „Victoriabank” SA, extrasul din sistemul de raportare a fraudelor VISA, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 17 august 2015 (f.d.76, vol. I); lista tranzacțiilor frauduloase săvârșite la punctele comerciale ale centrului de procesare BC „Victoriabank” SA, extras din sistemul de raportare a fraudelor VISA, recunoscute prin ordonanța din 17 august 2015 ca mijloace materiale de probă (f.d.77-78, vol. I).

Analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate, instanța de apel a constatat că, prima instanță greșit a constatat că din materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal, și eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componente de infracțiune, prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal, din care considerente Korosteliiov Artiom a fost achitat pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de el.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond divergent a invocat că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componente de infracțiune prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal, ulterior în dispozitivul hotărârii ca motiv al achitării lui Korosteliiov Artiom a indicat că, fapta nu a fost săvârșită de el.

În continuare, instanța de apel a reiterat faptul că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.237 Cod penal, incriminată inculpatului Kosteliiov Artiom, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune. Acțiunea dată cunoaște două modalități normative alternative, sub formă de fabricare și punerea în circulație.

Astfel, prin punerea în circulație – a faptei prejudiciabile prevăzute la alin.(1) art.237 Cod penal presupune fie înstrăinarea/desfacerea (schimbul, vânzarea, donația etc.) cardurilor sau a altor instrumente de plată false, fie folosirea (plata mărfurilor, a serviciilor sau a lucrărilor ori a obligațiilor față de buget (impozite, taxe, alte plăți obligatorii); retragerea de numerar de la bancomate sau ghișeele băncilor; depunerea de numerar în contul bancar; transferuri între conturi, etc.) cardurilor sau a altor instrumente de plată false.

Infracțiunea prevăzută la alin.(1) art.237 Cod penal, este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul fabricării sau punerii în circulație chiar și a unui singur exemplar al cardurilor sau al altor instrumente de plată false. Dacă infracțiunea analizată se realizează în modalitatea de fabricare, momentul de consumare nu este pus în dependență de faptul dacă subiectul a reușit sau nu să le pună în circulație.

Instanța de apel a reținut că, pentru a fi consumată infracțiunea prevăzută la art.237 alin.(1) Cod penal, este destulă exercitarea unei singure situații de fapt, manifestată prin fabricare sau punere în circulație, nefiind obligatorie exercitarea lor cumulativă.

În ordinea celor relevate supra, instanța de apel a constatat că, conform procesului-verbal de confruntare dintre Croitoru Vitalie și Korosteliiov Artiom din 04 iulie 2017, martorul Croitorul Vitalie a afirmat faptul că, inculpatul i-a transmis careva carduri bancare, pentru a le pune în circulație, iar banii să-i împartă. Deși acest fapt este negat de către inculpatul Korosteliiov Artiom, martorul Gherasimenco Sergiu, fiind audiat și în instanța de apel, cu certitudine afirmă faptul transmiterii de către Korosteliiov Artiom lui Croitoru Vitali a unor

carduri bancare, care a mai comunicat că, a existat o situație când Croitoru Vitalie, ia transmis lui Gherasimenco Sergiu 2 carduri bancare pentru a efectua tranzacții în vederea stingerii unei datorii față de ultimul, ulterior înapoiindu-i-le din motiv că tranzacția de alimentare a mașinii pe care intenționa să o facă Gherasimenco Sergiu, a fost nereușită.

Subsecvent, instanța de apel a remarcat că, prin sentința judecătorei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, Croitoru Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal, iar prin aceeași sentință irevocabilă, s-a constatat faptul că Croitoru Vitalie și alte persoane necunoscute, deținând carduri bancare false urmărind scopul punerii în circulație a acestora pentru extragerea banilor de pe conturile bancare ale terțelor persoane, sub pretextul procurării bunurilor și serviciilor, a introdus în terminalele bancare ale BC "Moldindconbank" SA și BC "Victoriabank" SA, carduri bancare false, inclusiv prin intermediul lui Gherasimenco Sergiu, iar în așa mod, instanța de apel a reținut veridicitatea declarațiilor martorului Croitoru Vitalie și Gherasimenco Sergiu, care sunt analogice.

Instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpatului Korosteliiov Artiomi privind nevinovăția în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor Croitoru Vitalie și Gherasimenco Sergiu și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CtEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în limitele prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6, 8), 15) și 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței, prin care Korosteliiov Artiomi a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În motivarea recursului declarat a menționat că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Apărarea subliniază, deși instanța de fond a pronunțat o soluție de achitare pe marginea învinuirii aduse inculpatului Korosteliiov Artiomi, în instanța de apel nu au fost aduse alte probe noi, instanța s-a redus doar la audierea suplimentară a unuia din martorii acuzării și

anume Croitoru Vitalie.

Susține apărarea, că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în prima instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți. (*hotărârile CEDO Popovici vs. Moldova din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila vs. România din 8 martie 2007, § 62-63*)

Susține, că instanța de apel bazându-se în exclusivitate pe declarațiile unui martor și anume Croitoru Vitalie, care nu a fost audiat în instanța de fond, nici în instanța de apel. Instanța de apel la adoptarea soluției de condamnare doar a redat conținutul declarațiilor acestuia date la etapa urmării penale.

Consideră vicioasă și contrară normelor dreptului național și prevederilor CEDO o astfel de practică, întrucât nici instanțele de fond nu au avut posibilitate reală de a audia acest martor, de a-i formula întrebări și de a aprecia nemijlocit veridicitatea datelor oferite de acesta.

Apărarea subliniază, că instanța de apel nici nu a pus în discuție posibilitatea cercetării declarațiilor martorului Croitoru Vitalie, care nu a fost audiat la etapa cercetării judecătorești, folosind în mod arbitrar declarațiile date la etapa urmarea penală pentru a pronunța o sentință de condamnare în privința lui Korosteliu Artiom.

Susține apărarea, că instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor și aprecierea acestora cu unele fraze de ordin general, însă o analiză separată a fiecărei probe atât a învinuirii cât și a părții apărării, nu a fost efectuată.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temeiuri pentru declararea recursului, prevederile pct. 6), 8), 15) și 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea lui Korosteliu Artiom în baza art.237 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept

formal și material.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea erori nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată în urma examinării apelului acuzatorului de stat cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de recurs atestă, că în esență, criticile apărării se reduc la un dezacord cu aprecierea probelor de către instanța de apel, autorul acestuia făcând o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului Korosteliov Artiom în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Aici, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101 și 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Korosteliov Artiom de comiterea infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(1) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă nici o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită,

neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal constată, că recurentul nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor, și totodată instanța de recurs ordinar consideră, că în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Din considerentele menționate mai sus, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În continuare, este de menționat că în conformitate cu art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

În particular, apărarea a invocat, pe calea recursului, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii stipulate de art.237 alin.(1) Cod penal.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că inculpatul Korosteliiov Artiom a fost pus sub învinuire și ulterior recunoscut vinovat și condamnat de către instanța de apel în baza prevederilor art.237 alin. (1) Cod penal.

Art.237 alin.(1) Cod penal sancționează fabricarea sau punerea în circulație a cardurilor sau a altor instrumente de plată false, exprimate prin punerea în circulație a cardurilor false, care nu prezintă sume bănești sau titluri de valoare, dar care confirmă, stabilesc și acordă drepturi și obligații patrimoniale.

Astfel, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Korosteliiov Artiom în baza art. 237 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: „fabricarea sau punerea în circulație a cardurilor sau a altor instrumente de plată false, exprimate prin punerea în circulație a cardurilor false, care nu prezintă sume bănești sau titluri de valoare, dar care confirmă, stabilesc și acordă drepturi și obligații patrimoniale”.

Colegiul penal reține că argumentele apărării prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu ar conține probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-au găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel (declarațiile martorului decisiv al acuzării – Gherasimenco S. (vol. II, f.d.77-78)) au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de apel stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând astfel în mod întemeiat și corect la concluzia că inculpatul Korosteliiov Artiom a comis infracțiunea statuată de art.237 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că judecând apelul procurorului și respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluziile expuse la pct.4. și 4.1. din prezenta decizie, stabilind că vinovăția inculpatului Korosteliov Artiom a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, iar încălcări de procedură sau încălcări ale dreptului inculpatului nu au fost stabilite.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, așa cum propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, astfel încât invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent și anume prevăzut la pct. 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, astfel criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat, este formală și nefondată.

Cu referire la temeiul invocat de către apărare în baza pct. 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când: norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, argumentul indicat este de asemenea neîntemeiat, deoarece recurentul n-a supus unei analize comparate hotărârile în speța examinată în ordine de recurs, prin prisma jurisprudenței invocate, pentru a confirma incidența acesteia la caz.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Respectiv, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că, potrivit statuărilor expuse de Curtea Europeană în hotărârile sale, aceasta a evidențiat cu titlul de principiu că, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un

răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei, or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (*cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*).

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Korosteliov Artiom xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena